

„MARZENIA MARZENIAMI”

scenariusz spektaklu Teatru Forum

Scenariusz powstał w trakcie Kursu Teatru Forum (edycja 2014) realizowanego przez Drama Way Fundację Edukacji i Kultury w ramach projektu „Teatr Codzienny”.

Więcej o projekcie na www.fundacja.dramaway.pl

Opieka reżyserska:

Jarosław Rebeliński

Wsparcie merytoryczne:

Maria Depta

Maria Kwiatek

Aldona Żejmo-Kudelska

© Drama Way Fundacja Edukacji i Kultury,
licencja: [CC BY-SA 3.0 PL]

Fundacja udostępnia scenariusz spektaklu na licencji Creative Commons Uznanie a autorstwa. Pewne prawa zastrzeżone na rzecz autorów oraz Drama Way Fundacji Edukacji i Kultury.

Treść licencji jest dostępna na stronie:
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/pl/legalcode/>.

Osoby/organizacje zainteresowane wykorzystaniem scenariusza spektaklu proszone są o kontakt z Fundacją

Występują:

Kamila (K) – 20 lat, mieszkanka Bełchatowa, marzy o karierze aktorskiej

Damian (D) – 25 lat, przedstawiciel handlowy

Siostra (S) – 19 lat, chce iść na ekonomię tak jak namawiają ją rodzice

Mama (M) – 45 lat, zajmuje się domem, nie pracuje

Ojciec (O) – 50 lat, Kierownik drukarni

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

Przyjaciółka 1 (P1) – 21 lat, Uważa, że Kamila nie powinna być z Damianem

Przyjaciółka 2 (P2) – 21 lat, Uważa, że Damian to najlepszy facet dla Kamili

Przyjaciółka 3 (P3) – 20 lat, nie wie co zrobić w zaistniałej sytuacji

Scena 1

Kamila jest w domu, siostra przychodzi z listem ze szkoły aktorskiej, który przyszedł na adres rodziców do Kamili

K: Cześć siostra

S: Cześć, zobacz co mam. Ledwo przechwyciłam od rodziców.

K: To jest to?

S: Tak.

K: Czekaj (Kamila z przejęciem otwiera list)

S: Dostałaś się, siostra naprawdę!

K: Jest. Dostałam się. Dostałam się!

S: Super siostra... ale co z rodzicami?

K: Nie wiem..

S: Jutro kolacja u rodziców, może wtedy im powiesz.

K: Hmm.. Chodźmy świętować! Zobacz jakie mam buty, Damian kupił!

S: No... piękne są.

Kamila wychodzi z siostrą z mieszkania.

Scena 2

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

Partnerzy:

Na scenie widać przygotowania do kolacji. Ojciec siedzi na najważniejszym miejscu przy stole, matka krząta się, siostra siedzi naprzeciwko ojca trochę przytłumiona. Na scenę wchodzi Kamila i Damian idąc tak jakby do drzwi domu rodziców.

D: Ładną masz tą marynarkę!

K: Dziękuję.

D: Ale czekaj.

K: Co?

D: Wiesz co zmaż to! (pokazuje na umalowane usta Kamili)

K: Ale..

D: No zmaż to, nie podoba mi się.

K: ok. (Niechętnie zmazuje szminkę)

Razem podchodzą do drzwi domu. Słychać dzwonek.

O: Otwórz te drzwi! (Do matki) matka podchodzi otworzyć do drzwi

D: Dzień dobry.

M: Dzień dobry, witam was dzieci. Ojej nie trzeba było. (Damian wręcza mamie upominek)

O: Cześć Damian:

D: Dzień dobry.

Wszyscy siadają przy stole.

M: To czego się napijecie?

O: Przynieś!

M: ale Janusz!

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowany
współfinansowany

O: Przynieś, są Twoje urodziny !

Mama niechętnie idzie po flaszkę

O: Damian, jak tam w pracy?

D: Dobrze, ostatnio trochę pojeździłem na delegację ale teraz jestem już na miejscu. Można powiedzieć że biznes idzie do przodu!.

O: Za biznes! (wznosi toast)

M: Kto chce tortu a kto szarlotki?

K: To... Ja poproszę tort.

O: Może najpierw Damianowi!

M: Przepraszam.

D: To ja poproszę szarlotkę.

M: Proszę bardzo.

D: Naprawdę musisz jeść to ciastko! (do Kamili)

O: Jak tam w mieszkaniu Damian?

D: Oj bardzo dobrze, ostatnio odmalowaliśmy ściany, meble już powoli kompletujemy a ostatnio przyjechały do nas specjalne, robione na zamówienie kinkiety. Będą pasowały do całego disagnu.

O: Super, to za mieszkanie!

D: Za mieszkanie.

M: Musisz być szczęśliwa kochanie. (Do Kamili)

O: Marta, otwórz okno!

Marta otwiera okno

M: Smakuje wam?

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

K: Słuchajcie... korzystając z okazji chciała bym wam coś ważnego powiedzieć.

M: Wiem, zaręczyliście się!

K: echh... nie.

S: To jest dla niej coś naprawdę ważnego, posłuchajmy.

K: yyy, pamiętacie jak chodziłam na te... kursy...

O: Martusia, może Ty powiesz bo ona się nie potrafi wyśłowić!

K: No...

O: Damian, wypijmy!

K: No... Dostałam się do szkoły aktorskiej w Krakowie.

M: Jezus Maria!

O: Jaka szkoła teatralna, jaki Kraków?

K: No...

O: A Damian, Praca, mieszkanie? Przecież ja Ci robotę załatwiłem.

K: Tato ale ja nie chcę pracować w tej firmie?

M: A Ty w ogóle chcesz pracować?

K: To jest moje marzenie...

O: Damian a Ty co o tym sądzisz?

D: A co ja teraz mogę?

M: Córeczko ale przecież to jest bezsensu tutaj masz życie prawdziwe a nie fikcyjne marzenia.

D: Wiesz co to może sobie pogadaj z rodzicami! Ja czekam w domu, część! (wychodzi ze sceny)

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

K: ale gdzie Ty idziesz?

M: No leć za nim! (do Kamili)

Kamila wybiega ze sceny.

O: Marta, Ty o wszystkim wiedziałaś?

S: No... Tak.

O: Wyjdźcie stąd!!!

Scena 3

Przyjaciółki oraz Kamila spotykają się aby ćwiczyć aerobik. Wbiegają z różnych miejsc, nawet z publiczności.

P2: Dobra dziewczyny, szkoda czasu, odpalaj Ewkę i zaczynamy.

Zaczynają ćwiczyć

P2: Zaczynamy od marszu, i... raz, dwa... raz, dwa

Wykonują kilka sekwencji
ćwiczeń fitness

P1: Ałaaa

P3: co się stało?

P1: a skurcz mnie złapał, coś mi
się stało z nogą.

K: Może usiądź!.

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowany
współfinansowany

P2: Dobra to może się porozciągajmy.

siadają na scenie i zaczynają się rozciągać

P2: Co Ty taka spięta jesteś?

K: A bo wiesz, nie wiem co z tym Krakowem.

P2: Co jeszcze sobie tego nie wybiłaś z głowy.

K: Echh... nie

P3: Ale jak wy tam w ogóle? Macie jakieś mieszkanie w Krakowie, coś zaplanowaliście?

K: Wiesz co nie ale może Damian jakoś pomoże...

P2: A co Damian na to?

K: no...

P1: Dziewczyno to nie jest facet dla Ciebie!

P2: Bo co, zajebisty!

P1: Czy Ty nie widzisz jak on ją traktuje? Jak by była jakąś marionetką.

P2: Jest po prostu jest męski i stanowczy a nie jakaś ciepła klucha!

K: Dziewczyno, Proszę was..

P1: Wiesz co, jak ja bym się dostała na ASP to bym sobie nigdy nie darowała żeby nie spróbować.

P2: Ale kama nie jest Tobą i ma poukładane w głowie. Wie, że jej miejsce jest przy mężu.

P3: Ty, żebyście tam w akademiku nie wylądowali.

P2: Ha, grzybica pochwy gwarantowana!

K: Czekaście dziewczyno Damian dzwoni!

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

Kamila idzie na bok sceny wyjmując telefon z torebki i odbiera, za nią pojawia się postać Damiana z telefonem.

K: Cześć.

D: Hej, bądź w domu za 30 min., mam niespodziankę dla Ciebie.

K: Ale ja jestem z dziewczynami na fitnessie, mówiłam Ci.

D: Co? Jaki kurwa fitness? Bądź w domu jak najszybciej.

K: ale...

D: Nie ma ale, czekam na Ciebie w domu. Cześć! (rozłącza się i znika ze sceny)

K: Wiecie co dziewczyny, ja muszę iść.

P3: Damian...

P2: Pilnuj swojego faceta dziewczyno i bądź dla niego dobra. Ja Ci mówię!

K: ok...

Kamila wychodzi ze sceny

P3: Dobra dziewczyno to może chodźmy na jogging co?

P2: Ok

P1: Ok

Wychodzą ze sceny

Scena 4

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

Partnerzy:

Damian wprowadza Kamilę do mieszkania zakrywając jej oczy dłońmi. Chce pokazać jej łóżko, które dla nich kupił.

D: No uważaj... Teraz prostu... Uwaga próg.

K: Ok.

D: i uwaga...

Odsłania jej oczy pokazując łóżko na środku sceny.

K: O, kupiłeś to łóżko! To które mi się podobało.

D: Acha.

K: Super, Dziękuję Ci bardzo.

Kamila uściskuje Damiana

D: No, a wiesz jaki był problem, musiałem specjalnie zamawiać i jeszcze odbierać z jakiegoś magazynu pod miastem.

K: Dziękuję Ci.

D: Chodź sprawdzimy czy miękkie...

Damian siada na łóżku frontem do publiczności.

K: ok.

Kamila przysiada się do Damiana. Damian zaczyna obejmować Kamilę i powoli całować.

K: a zabierzemy je do Krakowa...

D: mhhh

K: a kiedy się tym zajmiemy?

D: Mhhh

Damian nie zwraca uwagi na pytania Kamili. Kamila trochę się odsuwa.

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

D: No co jest z Tobą?

K: Ze mną... nic. Chciałam porozmawiać.

D: No to rozmawiajmy!

K: Może powinniśmy zacząć jakoś ogarniać. Szkołą się zaczyna za dwa miesiące.

D: A jak Ty sobie to wyobrażasz?

K: No.. normalnie. pojedziemy tam za miesiąc. Wynajmiemy jakieś mieszkanie. Będziemy chodzić na spacer po rynku...

D: A co z tym?

K: Z czym?

D: No z tym mieszkaniem!

K: Wynajmie się.

Damian wybuchą i wstaje.

D: Jak się kurwa wynajmie, co się wynajmie.

K: Spokojnie...

D: Jak spokojnie, ja sobie flaki wypruwam dla Ciebie a Ty co? Kredyt wzięłam na 30 lat! Zajeżdżałam się dla Ciebie specjalnie. Kupuję Ci łóżko, takie jak chciałaś!

K: Damian!

D: Jak ja się mam czuć w tej sytuacji, ja planuję nasze życie a Ty co? Chcesz sobie wyjechać do Krakowa, żeby co? Dupy reżyserom dawać! Dziewczyno, Kurwa! ogarnij się.

K: Spokojnie.

Damian idzie w kierunku Kamili i wyciąga rękę aby ją uderzyć. W tym momencie światło gaśnie. aktorzy schodzą ze sceny.

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

Scena 5

Dom Kamili i Damiana. Kamila przy stole przygotowuje sałatkę. Wpada do niej Siostra z mamą zobaczyć mieszkanie. Przypadkowo z niespodziewaną wizytą przychodzi Przyjaciółka 2.

S: Cześć

K: Cześć

M: Witaj kochanie. No pięknie wykończone jest to mieszkanie.

K: Tak...

M: Te kinkiety faktycznie świetnie pasują.

K: A gdzie Ojciec?

M: No wiesz... zmęczony.

Dzwonek do drzwi. Pojawia się przyjaciółka.

P2: Cześć Kama.

K: Cześć.

P2: Ło! ale super plazma, takie coś musi kosztować majątek.

K: Nie wiem, Damian kupił.

P2: No mieć takiego faceta to skarb.

K: no...

P2: Dobrze zrobiłaś, że nie pojechałaś na te studia. Ja bym się dała pokroić za takiego faceta.

M: Musisz być naprawdę szczęśliwa córeczko.

K: Tak...

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

S: Wiesz co może pomóc Ci pokroić te warzywa bo widzę, że sobie nie radzisz.

Siostra bierze nóż i zaczyna kroić z Kamilą warzywa.

M: A wiesz że Twoja siostra dostała się na studia ekonomiczne. To praktycznie gwarancja dobrej pracy dla niej.

K: Gratulacje..

P2: Świetnie, będziesz zarabiać kupę kasiory.

M: A właśnie, czemu Ty jeszcze nie odezwałeś się do tej pracy w drukarni. Przecież ojciec Ci załatwił.

K: Ale ja nie chcę...

M: Oj już przestań, przecież jesteś tutaj. co będziesz całymi dniami robić?

K: no...

M: Jutro sama umówię Cię na spotkanie.

P2: No jasne, przecież musisz coś robić. Co sobie Damian pomyśli? Że ma bezużyteczną żonę?

K: echh

Matka podchodzi za Kamilę i zaczyna gładzić ją po włosach.

M: Cieszę się, że wszystko tak się ułożyło. Teraz będziecie z Damianem szczęśliwi a my będziemy wpadać do was na obiady w niedzielę. Ten widok z okna jest po prostu niesamowity.

P2: Ty to jesteś szczęściara jednak!

Kamila nie wytrzymuje i wybucha.

K: Zamknijcie się wreszcie!

M: Co w Ciebie wstąpiło?

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.

K: Mam dosyć, wychodźcie stąd!

Stopklatka, wszystkie postacie z wyjątkiem Kamili zastygają w bezruchu.

Kamila przechodzi na przód sceny i klęka frontem do widowni.

K: Mam na imię Kamila. Moje życie nie ma sensu. Nie mogę mieć własnego zdania i wykonuje polecenia innych ludzi. Nie widzę dla siebie przyszłości. Chciała bym zniknąć z tego świata.

Wyciemnienie

KONIEC

Projekt „Teatr Codzienny” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
współfinansowany jest przez Miasto Stołeczne Warszawa.